

Gondolatok 2016. december 26-án

A mai szentlecke, zsoltár és az örömhír szépen összhangban van. Nézzük előbb az Örömhírt:

[Mt 10,17-22.](#)

A közénk születő Isten csodájának ünnepe után, a kedves és megható karácsonyi legenda meghittsége másnapján egy nagyon komoly figyelmeztetést kapunk. Ez az egész vállalkozás nem egy kedves, barátságos történet, hanem Jézus számára és az igazi követői számára hitvalló bárányként küldetés farkasok közé. Jézus arra figyelmezteti követőit, hogy okosan, de szelíden közeledjenek a farkasként viselkedő emberekhez. Mert még így is üldöztetés, gyűlölet lesz az osztályrészük: Jézushoz tartozásuk miatt.

Történelmünk példázza, hogy legtöbbször nem egészen így történt. Gyűlölet, ellenségeskedés, álnokság és gonosz tettek bőven voltak és vannak is. Csakhogy túlnyomó többségben hatalmi, anyagi, vallásos érületi, „zsigeri” okokból, és ami a legszomorúbb, a magukat jézusinak nevezők is álltak-állnak mindkét oldalon. Minket szelíd, de határozott állásfoglalásaink és jézusi életpéldánk miatt kellene, hogy gyűöljenek.

[ApCsel 6,8-10; 7,54-59.](#)

Az első vértanú István bezzeg hosszú beszédben fejt ki zsidó hallgatóságának, hogy az Ószövetség előkészület volt Jézus érkezésére. Ez bátor, Jézus-követőhöz méltó kiállás. De aztán nem fogadja meg Jézus kérését. Nem megfontolt, nem szelíd: keményen legyilkosozza a zsidóságot. Úgy vélem, nem Jézushoz tartozása okán, hanem az agyukat elöntő harag miatt ragadnak köveket és válnak őrző farkasokká.

Akár imádkozhatta, de legalább gondolhatta a mai [30. Zsoltár](#) szavait: a halál torkában Istenéhez kiáltott és kért segítséget. Utolsó szavaival Jézus után kívánczolt (egyres Bibliakiadásokban jézusian meg is bocsát gyilkosainak).

Merítsünk bátorságot és erőt tényleges Jézus-követésre: bátor kiálláshoz és jézusi példa-élethez. Ne legyen illúzió, válaszként kijut mellőzöttség, gyűlölet, megvetés. De ügyeljünk, ne oktalan, erőszakos, bántó fellépésünk keltsen visszatetszést, sem pedig túlzott jólétünk irigységet, mert azzal — bármilyen sorskövetkezménye van - nem Mesterünket követjük.

(György Zoltán)